

Het vaststellen beheerplan tegen probleemwolven dichterbij in Gelderland

De Gelderse wolvencommissaris, Jan Markink, benadrukt dat hij niet zal lobbyen in Den Haag of Brussel. "Dat is aan de politiek," zegt hij. Sinds deze maand is de oud-gedeputeerde van Gelderland de voorzitter van de Gelderse wolvencommissie. De commissie is uitgebreid, maar blijft een provinciaal adviesorgaan.

Realistischere kijk op de wolf

Volgens Markink wordt er nu zowel landelijk als provinciaal met meer realisme over de wolf gesproken. "In mijn laatste Statenvergadering als gedeputeerde werd serieus voorgesteld om de wolf af te schieten. Nu wordt daar realistischer over gedacht. Ook voorstanders van de wolf erkennen de risico's meer."

Recent viel een wolf in Leusden een aangelijnde hond aan en nam deze mee. Markink stelt dat er nagedacht wordt over vroegtijdige correctieve maatregelen tegen wolven met afwijkend gedrag.

Preventieve maatregelen

Markink geeft aan dat er veel te leren valt van andere landen

zoals Polen, Duitsland en België, waar effectieve preventieve maatregelen worden toegepast. "België boekt goede resultaten met wolfwerende omheiningen. We moeten ook kijken hoe we vrijwilligers kunnen mobiliseren bij het plaatsen hiervan," aldus Markink.

De samenstelling van de wolvencommissie is veranderd: alle deelnemers komen nu uit Gelderland en meer belanghebbenden, zoals de Faunabeheereenheid en de Sectorraad Paarden, zijn vertegenwoordigd. Er wordt nadruk gelegd op participatie, maar hoe dat precies vorm krijgt, moet nog worden bepaald.

Politiek beslist

Ervaring uit Duitsland leert dat er geen uniforme oplossing is. Daarom vindt Markink het belangrijk dat breed wordt meegedacht. "Ik wil geen te hoge verwachtingen scheppen. Wij blijven een adviesorgaan, de politiek beslist."

De SP bekritiseerde de commissie omdat er vooral voorstanders van maatregelen tegen de wolf in zitten. Markink reageert laconiek: "Binnen de commissie wil ik geen discussie over voor of tegen de wolf. De wolf is er. We moeten een manier vinden om daarmee om te gaan. Als nodig, betrekken we externe experts, zoals natuurbeschermers."

Nieuwe maatregelen en juridische obstakels

Markink benadrukt dat de vestiging van de wolf in Nederland vraagt om serieuze overwegingen over afschrikmethoden. "Het incident in Leusden onderstreept dat. Paintballen op wolven is een optie om gewenning te voorkomen, maar juridisch complex. Kuddebeschermingshonden zijn daarentegen een bewezen succes. Ik wil dat Gelderland vooroploopt in wolvenbeleid."

Het provinciale faunabeheerplan wolf is inmiddels goedgekeurd door de Faunabeheereenheid en Gedeputeerde Staten van Gelderland. Daarmee is optreden tegen probleemwolven dichterbij gekomen. Het plan bevat ook de basis voor toekomstig populatiebeheer. De Gelderse wolvencommissie was

hier niet direct bij betrokken.

Wetgeving en Europese ontwikkelingen

Goedkeuring van het plan betekent niet dat er direct ingegrepen kan worden. Voor maatregelen tegen een probleemwolf moet eerst een vergunning worden aangevraagd. Alleen bij acute onveilige situaties heeft een burgemeester de bevoegdheid om direct in te grijpen, bijvoorbeeld als een wolf een mens bijt.

Het faunabeheerplan bevat wetenschappelijke onderbouwingen over de ontwikkeling van de wolvenpopulatie, de aantallen in Gelderland en de schade die zij veroorzaken. Het biedt ook richtlijnen voor beschermings- en beheersmaatregelen. Gedeputeerde Staten willen een balans tussen populatiebeheer en natuurbescherming. “Wolven veroorzaken schade aan weidedieren en geven sommige mensen in de Veluwe een onveilig gevoel.”

De Faunabeheereenheid stelde het plan op in opdracht van Gedeputeerde Staten. De wolvencommissie, die gevraagd en ongevraagd advies geeft, was niet direct betrokken, al is de Faunabeheereenheid wel vertegenwoordigd binnen de commissie.

Om ingrijpen makkelijker te maken, moet de wet worden aangepast. Op 3 december 2024 besloot de Conventie van Bern de beschermde status van de wolf te verlagen van ‘strikt beschermd’ naar ‘beschermd’. De volgende stap is aanpassing van de Europese habitatrichtlijn, waarna nationale wetgeving kan volgen. Dit zou niet alleen ingrijpen bij probleemwolven vereenvoudigen, maar ook perspectief bieden voor toekomstig populatiebeheer.